

ønsker om de forskellige typer af støttet byggeri i hvert af årene i hele den 4-årige periode.

Med udgangspunkt i disse ønsker forhandler boligstyrelsen og den enkelte kommune sig herefter frem til et tilsagnsforløb for kommunen i hele 4-års-perioden.

Tilsagnene til kommunerne vedrørende det første år er i og med at folketinget har vedtaget dette års kvoter bindende, mens tilsagnene for de 3 budgetoverslagsår, naturligvis kun kan være vejledende og foreløbige. De vil herefter indgå i den næste forhandlingsrunde mellem boligstyrelsen og kommunerne. Denne vil finde sted det følgende år på baggrund af de kvoter folketinget til den tid vil have vedtaget og de vejledende kvoter boligministeren på det tidspunkt har fremlagt for folketinget for de derpå følgende 3 budgetoverslagsår.

Den 4-årige rullende planlægning for det støttede byggeri vil bedre end det nuværende kvotetildelingssystem muliggøre en fælles planlægning af byfornyelsesindsatsen og nybyggeriet i kommunerne.

Samtidig vil en sådan koordineret tilrettelæggelse af byggeaktiviteten lettere kunne knyttes sammen med den øvrige kommunale planlægning og udgiftsdisponering. Her tænkes i særlig grad på den fysiske og økonomiske planlægning samt planlægningen på serviceområderne, der hyppigt rækker adskillige år frem i tiden.

En sådan øget integrering af kommunernes planlægning på bygge- og boligområdet med den øvrige planlægning samt en længere tidshorisont for beslutningerne vil kunne medvirke til en mere gnidningsfri og planlagt gennemførelse end ellers af både statens og kommunernes bygge- og boligpolitiske foranstaltninger.

Som udgangspunkt for dette års forhandlinger mellem boligstyrelsen og kommunerne arbejdes med følgende vejledende bevillingskvoter for perioden 1987-89:

	1987	1988	1989
Almennyttigt			
boligbyggeri	7.000	7.000	7.000
Andelsboliger	4.000	4.000	4.000
Ungdomsboliger			
(værelsesenheder)	2.500	2.500	2.500
Lette kollektivboliger	1.000	1.000	1.000
I alt	14.500	14.500	14.500

Det skal hertil bemærkes, at forslagene om bevillingskvoter for 1986 og de i tabellen anførte foreløbige og vejledende kvoter for årene 1987-89 ikke er udtryk for reduktioner i den aktivitet - og dermed statens indsats på bygge- og boligområdet - der har været gennem en årrække. Forslagene skal således dels ses i sammenhæng med og som konsekvens af den fortsatte vækst i aktiviteten inden for byfornyelsesområdet og dels som en konsekvens af den mindre kvotenedskrivning den foreslåede omlægning af byggeskadefinansieringen betyder. Fordelingen af kvoter på de forskellige typer af støttet byggeri i de enkelte år skal ligeledes ses på baggrund af det ændrede efterspørgselsmønster, som både befolkningsudviklingen, befolknings sammensætningen og udviklingen i det private boligbyggeri allerede har og fortsat må forventes at give anledning til.

ad II:

For at bringe Københavns Almindelige Boligselskab, der udøver en forretningsførervirksomhed, som stort set svarer til andre større almenyttige forretningsførerselskaber, ind under boligbyggerilovens bestemmelser om kommunalt tilsyn, om adgang til at foretage udlån samt om Boligselskabernes Landsbyggefonds indeståelse for tab på lån til afdelinger og/eller datterselskaber, foreslås boligministerens bemyndigelse til at godkende almenyttige forretningsførerselskaber udvidet til også at omfatte forretningsførerselskaber, der har udøvet almenyttig boligvirksomhed på grundlag af den før 30. april 1946 gældende lovgivning.

ad III:

Det foreslås, at reglerne om klageadgang i lov om individuel boligstøtte også skal finde anvendelse ved en kommunalbestyrelses afvisning af bolig søgende under henvisning til, at indkomsten er for lav i forhold til boligudgiften.

ad IV:

Man har i boligministeriet ved tilsagnsgivningen hæftet sig ved, at de gennemsnitlige grundudgifter i de senere år ved opførelse af almenyttigt boligbyggeri har ligget på 16-17 pct. af de samlede anskaffelsesudgifter, og at denne andel har haft en svagt stigende tendens, selv om der i perioden 1979-83 var betydelige fald i priserne på byggegrunde til ejerboliger.

Det må samtidig konstateres, at den nuværende udformning af rammebeløbsordningen ikke indeholder noget særskilt incitament for parterne til at